Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 19 lipca 2019 r.

o zmianie ustawy o weteranach działań poza granicami państwa oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

   a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

      „3) misja pokojowa lub stabilizacyjna – działania określone w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510 i …), akcje ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne, a także inne działania o tym charakterze podejmowane przez organizacje międzynarodowe lub komisje międzynarodowe, w których uczestniczyli obywatele polscy skierowani przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a–f, w szczególności działania mające na celu przywrócenie, utrzymanie lub wsparcie pokoju i bezpieczeństwa, bądź akcje zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;”,

   b) w pkt 10 i 11 po wyrazach „Państwowej Straży Pożarnej,” dodaje się wyrazy „Służby Celno-Skarbowej”,

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. – o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa oraz ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej.

c) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) funkcjonariusz ABW – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;”,

d) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) funkcjonariusz AW – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Agencji Wywiadu;”,

e) w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 i 21 w brzmieniu:

„20) Dom Weterana – zakład leczniczy funkcjonujący w ramach podmiotu leczniczego, wykonujący działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne inne niż świadczenie szpitalne w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 i 2219 oraz z 2019 r. poz. 492, 730 i 959), dla którego podmiotem tworzącym jest odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Wywiadu lub Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;

21) komisja międzynarodowa – komisje powołane na mocy porozumień międzynarodowych w sprawie zawieszenia działań wojennych w Korei, Wietnamie, Kambodży i Laosie w celu kontroli i nadzoru nad wdrożeniem ich postanowień.”;

2) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego przyznaje, na wniosek żołnierza, funkcjonariusza, funkcjonariusza ABW lub funkcjonariusza AW, w drodze decyzji administracyjnej, Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW oraz Szef Agencji Wywiadu – w odniesieniu do funkcjonariuszy AW.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku zbiegu właściwości w sprawach określonych w ust. 1 organem właściwym w sprawie przyznania statusu weterana oraz weterana poszkodowanego jest organ, który ostatni skierował daną osobę do udziału w działaniach poza granicami państwa.

1b. W przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających zmianę wysokości uszczerbku na zdrowiu oraz dodatku weterana poszkodowanego, o którym mowa w art. 36 ust. 1, niezależnie od organu, który skierował daną osobę do udziału w działaniach poza granicami państwa, organem właściwym w sprawie zmiany decyzji ostatecznej o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego jest organ, który wydał tę decyzję.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Egzemplarz decyzji o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW oraz Szef Agencji Wywiadu – w odniesieniu do funkcjonariuszy AW przesyłają do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, zwanego dalej „Prezesem NFZ”, w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji ostatecznej.”;

3) w art. 7 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) oświadczenie osoby ubiegającej się o przyznanie statusu weterana lub weterana poszkodowanego o pełnieniu służby odpowiednio jako żołnierz, funkcjonariusz, funkcjonariusz ABW lub funkcjonariusz AW, wraz z informacją o posiadanym stopniu służbowym, lub oświadczenie o pozostawaniu w stosunku pracy pracownika, o którym mowa w art. 12;

5) oświadczenie o posiadanym statusie weterana lub weterana poszkodowanego przyznanym przez jeden z organów, o którym mowa w art. 5 ust. 1.”;

4) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentem potwierdzającym status weterana oraz weterana poszkodowanego jest odpowiednio legitymacja weterana albo legitymacja weterana poszkodowanego wydana przez Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW albo Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do funkcjonariuszy AW.”;

5) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statusu weterana albo weterana poszkodowanego w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, pozbawia, w drodze decyzji administracyjnej, Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW oraz Szef Agencji Wywiadu – w odniesieniu do funkcjonariuszy AW.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O skazaniu prawomocnym wyrokiem weterana lub weterana poszkodowanego za przestępstwo, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd zawiadamia w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku odpowiednio Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O pozbawieniu decyzją ostateczną statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW oraz Szef Agencji Wywiadu – w odniesieniu do funkcjonariuszy AW zawiadamia właściwy organ emerytalno-rentowy oraz Prezesa NFZ w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”;

6) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi-funkcjonariuszowi AW i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi AW za zasługi podczas zapewniania bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej odznakę honorową „Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.”;

7) w art. 19 w ust. 1 wyrazy „art. 50” zastępuje się wyrazami „art. 137a ust. 4”;

8) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zmarłemu weteranowi-funkcjonariuszowi, weteranowi-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi-funkcjonariuszowi AW, zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi, zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW oraz zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi AW przysługuje asysta honorowa podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Szefa Agencji Wywiadu – w przypadku pochówku weterana-funkcjonariusza AW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku śmierci samotnego weterana lub weterana poszkodowanego informację, o której mowa w ust. 3, może przesłać organizacja pozarządowa zrzeszająca weteranów-żołnierzy, weteranów-funkcjonariuszy, weteranów-funkcjonariuszy ABW albo weteranów-funkcjonariuszy AW.”;

9) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Realizację uprawnień wynikających z art. 24b, art. 24c, art. 44 ust. 1c, art. 46 ust. 1 pkt 8, art. 47 ust. 2a, art. 47c ust. 1 pkt 11 oraz art. 57 ust. 2 pkt 12 i 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.[2)]) monitoruje i koordynuje Prezes NFZ.

2. Prezes NFZ przekazuje raz na kwartał informację o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej określonych w ust. 1 odpowiednio do:

1) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy,

2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy,

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. 1515, 1532, 1544, 1552, 1669, 1925, 2192 i 2429 oraz z 2019 r. poz. 60, 303, 399, 447, 730, 752, 1078 i ….

3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW,
4) Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych – funkcjonariuszy AW

– w celu monitorowania przez te organy realizacji prawa do tych świadczeń.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię, nazwisko i numer PESEL weterana poszkodowanego;
2) serię i numer dokumentu potwierdzającego uprawnienia weterana poszkodowanego do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej;
3) rodzaj i zakres świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych weteranom poszkodowanym;
4) nazwę i siedzibę świadczeniodawcy, który udzielił weteranowi poszkodowanemu świadczeń opieki zdrowotnej w danym rodzaju i zakresie;
5) liczbę i wartość udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej.

4. Podmiot właściwy do wydawania dokumentów potwierdzających uprawnienia do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej przekazuje Prezesowi NFZ informację o nabyciu uprawnień przez weterana poszkodowanego, która zawiera:

1) imię, nazwisko i numer PESEL weterana poszkodowanego;
2) serię i numer dokumentu potwierdzającego uprawnienia weterana poszkodowanego do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz datę jego wydania.

5. Właściwe komisje lekarskie przekazują organom, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za rok poprzedni, informacje o liczbie wydanych orzeczeń ustalających związek uszczerbku na zdrowiu z wypadkiem pozostającym w związku z działaniami poza granicami państwa lub chorobą nabytą podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa oraz o wysokości orzeczonego procentowego uszczerbku na zdrowiu z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa, a także ich skutków zdrowotnych.

6. Świadczeniodawca, o którym mowa w art. 5 pkt 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przekazuje organom, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, dane o odpłatnych lub

niezakwalifikowanych jako gwarantowane świadczeniach opieki zdrowotnej, których udzielił weteranom poszkodowanym oraz weteranom poszkodowanym, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, obejmujące:

1) imię, nazwisko i numer PESEL weterana poszkodowanego oraz weterana poszkodowanego, którego ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, a w przypadku gdy nie posiada on numeru PESEL – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz datę urodzenia;
2) numer dokumentu potwierdzającego uprawnienia weterana poszkodowanego oraz weterana poszkodowanego, którego ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%;
3) rodzaj odpłatnych lub niezakwalifikowanych jako gwarantowane świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych w związku z urazami lub chorobami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa;
4) koszt udzielonego świadczenia.

7. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa NFZ, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania odpowiednio przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW,
2) podmiot prowadzący w imieniu organów, o których mowa w pkt 1, monitorowanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4,
3) podmiot właściwy do przekazywania do Prezesa NFZ informacji o nabyciu uprawnień przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW i weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie.

8. Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Prezesa NFZ określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-żołnierzy,
2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitorowanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1,
3) podmiot właściwy do przekazywania do Prezesa NFZ informacji, o nabyciu uprawnień przez weterana poszkodowanego-żołnierza

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NFZ, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy,
2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitorowanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2,
3) podmiot właściwy do przekazywania do Prezesa NFZ informacji o nabyciu uprawnień przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie.”;

10) w art. 23:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Weteran-żołnierz lub weteran poszkodowany-żołnierz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo do korzystania poza kolejnością z bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej przez psychologów w jednostkach wojskowych oraz przez wojskowe pracownie psychologiczne, a także z pomocy bezpłatnej udzielanej w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli problemy zdrowotne żołnierza są związane z działaniami poza granicami państwa.

2. Weteran-funkcjonariusz lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo do korzystania poza kolejnością z bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w podmiotach

leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.

3. Weteran-funkcjonariusz ABW lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo do korzystania poza kolejnością z bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w podmiotach leczniczych utworzonych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Weteran-funkcjonariusz AW lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz AW oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo do korzystania poza kolejnością z bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w podmiotach wykonujących działalność leczniczą utworzonych przez Szefa Agencji Wywiadu, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.”,

c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów poszkodowanych do pomocy, o której mowa w ust. 1–3a, oraz właściwość organów w tym zakresie”;

10) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Weteran i weteran poszkodowany mają prawo do umieszczenia poza kolejnością w Domu Weterana i odpłatnego w nim pobytu, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z zastrzeżeniem art. 25.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Pierwszeństwo w umieszczeniu w Domu Weterana mają weterani i weterani poszkodowani szczególnie zasłużeni z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej lub odznaczeni Orderem Wojennym Virtuti Militari albo Orderem Krzyża Wojskowego.

1b. Podmiot nadzorujący Dom Weterana odpowiednio w imieniu Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych,

Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wydaje zaświadczenie o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1a, na wniosek weterana lub weterana poszkodowanego złożony przed uruchomieniem procedury, o której mowa w ust. 2.

1c. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej lub przyznanie odznaczenia Orderem Wojennym Virtuti Militari albo Orderem Krzyża Wojskowego.

1d. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1b, weteran lub weteran poszkodowany składa kierownikowi albo dyrektorowi Domu Weterana przed umieszczeniem w Domu Weterana.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Weterana i weterana poszkodowanego umieszcza się w Domu Weterana w trybie określonym w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, odpowiednio do zakresu udzielanych świadczeń.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Miesięczną opłatę za wyżywienie i zakwaterowanie weterana poszkodowanego przebywającego w Domu Weterana ustala się w wysokości odpowiadającej 250% najniższej emerytury, z tym że opłata ta nie może być wyższa niż kwota odpowiadająca 50% miesięcznego dochodu weterana poszkodowanego w rozumieniu przepisów art. 8 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.[3)]).”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Weteranowi-funkcjonariuszowi, weteranowi-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi-funkcjonariuszowi AW, weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi, weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi AW może zostać udzielona zapomoga na pobyt w Domu Weterana ze środków budżetu państwa, z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji ministra właściwego do spraw

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1693, 2192, 2245, 2354 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 271, 730 i 752.

wewnętrznych oraz z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Zapomogę, o której mowa w ust. 4, można przyznać na pokrycie poniesionych kosztów pobytu w Domu Weterana nieobjętych opłatą za pobyt w Domu Weterana, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33a ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

4b. Wysokość przyznanej zapomogi jest uzależniona od sytuacji materialnej osób, o których mowa w ust. 4, potwierdzonej dokumentami.

4c. Zapomogę, o której mowa w ust. 4, przyznaje się na wniosek, który zawiera:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) adres zamieszkania;
4) numer i datę wydania legitymacji weterana lub weterana poszkodowanego.

4d. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające sytuację materialną osób, o których mowa w ust. 4, oraz potwierdzające poniesione koszty, o których mowa w ust. 4a.”,

g) ust. 6–8 otrzymują brzmienie:

„6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW, weteranowi-funkcjonariuszowi AW i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi AW na pobyt w Domu Weterana, dokumenty dołączane do wniosku, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia uprawnionym odpowiedniego dostępu do tych świadczeń oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób dofinansowania pobytu weterana-żołnierza i weterana poszkodowanego-żołnierza w Domu Weterana oraz dokumenty niezbędne do wydania zaświadczeń, o których mowa w ust. 1b i 1d, biorąc pod uwagę konieczność

zapewnienia uprawnionym odpowiedniego dostępu do tych świadczeń oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi na pobyt w Domu Weterana, dokumenty dołączane do wniosku, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia uprawnionym odpowiedniego dostępu do tych świadczeń oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.”;

12) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Weteran poszkodowany-żołnierz, którego ustalony uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na dwie formy kształcenia z form określonych w ust. 1.”;

13) w art. 28:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW i weteran poszkodowany-funkcjonariusz AW zwolnieni ze służby mają prawo do uzyskania pomocy finansowej na jedną z wymienionych form kształcenia:

1) studia pierwszego stopnia;
2) studia drugiego stopnia;
3) jednolite studia magisterskie;
4) studia podyplomowe.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje na jedną z wybranych przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW i weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW form kształcenia do wysokości 400% najniższej emerytury.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez czas trwania studiów na wniosek weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW, w każdym roku akademickim, w wymiarze określonym programem studiów na jednym kierunku wybranym przez funkcjonariusza.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) imię i nazwisko;
2) adres zamieszkania;
3) numer PESEL;
4) numer i datę wydania legitymacji weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW;
5) zobowiązanie do niezwłocznego zawiadomienia odpowiednio Szefa ABW albo Szefa AW o przerwaniu studiów w trakcie roku akademickiego lub niepodjęciu nauki;
6) określenie formy wypłaty świadczenia z tytułu pomocy, a w przypadku formy bezgotówkowej – wskazanie rachunku bankowego właściwego dla wypłaty.

4b. Do wniosku dołącza się zaświadczenie wydane przez uczelnię lub inny dokument potwierdzający:

1) fakt odbywania przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW studiów, ich rodzaj i łączny czas ich trwania (liczbę semestrów);
2) aktualny semestr (rok) nauki odbywanej oraz liczbę semestrów w danym roku akademickim wraz z terminami ich rozpoczęcia i zakończenia;
3) wysokość opłaty ustalonej przez uczelnię za naukę w danym roku akademickim i w poszczególnych jego semestrach.”,

d) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW, powodującymi konieczność przerwania studiów, na wniosek zainteresowanego wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu do czasu ustania przyczyny przerwania studiów.

6. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku nieukończenia studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW, z

wyjątkiem przyczyn nieukończenia studiów, o których mowa w ust. 5. Koszty te podlegają zwrotowi w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, właściwość podmiotów w tym zakresie, sposób i termin jej wypłaty, a także szczegółowe warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów kształcenia. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.”;

14) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Weteranowi poszkodowanemu przysługują odpowiednio uprawnienia określone w art. 14, art. 15, art. 22 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.”;

15) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Weteran poszkodowany, którego ustalony uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, ma prawo do udziału w bezpłatnych turnusach readaptacyjno-kondycyjnych organizowanych przez jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych nie częściej niż raz w roku kalendarzowym.

2. Turnus readaptacyjno-kondycyjny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje w szczególności zajęcia psychologiczne, sportowo-rekreacyjne i fizjoterapeutyczne.

3. W turnusie readaptacyjno-kondycyjnym wraz z weteranem poszkodowanym może uczestniczyć pełnoletni najbliższy członek rodziny.

4. W turnusie readaptacyjno-kondycyjnym nie mogą uczestniczyć weterani poszkodowani, u których lekarz stwierdził przeciwwskazania medyczne do udziału w turnusie readaptacyjno-kondycyjnym.

5. Koszt udziału w turnusie readaptacyjno-kondycyjnym jest finansowany z budżetu państwa odpowiednio w części pozostającej w dyspozycji:

1) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weterana poszkodowanego-żołnierza i pełnoletniego najbliższego członka rodziny;
2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weterana poszkodowanego-funkcjonariusza i pełnoletniego najbliższego członka rodziny;

3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW i pełnoletniego najbliższego członka rodziny;
4) Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW i pełnoletniego najbliższego członka rodziny.

6. Wniosek weterana poszkodowanego o skierowanie na turnus readaptacyjno-kondycyjny zawiera:
1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) serię i numer legitymacji weterana poszkodowanego;
4) miejsce służby lub pracy;
5) adres zamieszkania i do korespondencji;
6) numer telefonu kontaktowego.

7. Do wniosku dołącza się:
1) kopię decyzji o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego;
2) opinię psychologa o braku przeciwwskazań do udziału w turnusie readaptacyjno-kondycyjnym;
3) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwskazań medycznych do udziału w turnusie readaptacyjno-kondycyjnym;
4) zgłoszenie pełnoletniego najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego na turnus readaptacyjno-kondycyjny w przypadku udziału członka rodziny.

8. Zgłoszenie pełnoletniego najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego na turnus readaptacyjno-kondycyjny zawiera następujące dane pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
1) imię i nazwisko;
2) stopień pokrewieństwa;
3) numer PESEL;
4) adres zamieszkania;
5) numer telefonu kontaktowego.

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
1) tryb kierowania weteranów poszkodowanych-żołnierzy wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus readaptacyjno-kondycyjny,

2) ramowy program turnusu readaptacyjno-kondycyjnego,
3) wzór wniosku weterana poszkodowanego-żołnierza o skierowanie na turnus readaptacyjno-kondycyjny i wzór zgłoszenia pełnoletniego najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego-żołnierza na turnus readaptacyjno-kondycyjny – wraz z miejscem na stanowisko podmiotu kierującego na turnus,
4) podmiot kierujący na turnus readaptacyjno-kondycyjny,
5) miejsce prowadzenia turnusów readaptacyjno-kondycyjnych

– uwzględniając potrzeby weterana poszkodowanego-żołnierza wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb kierowania weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus readaptacyjno-kondycyjny,
2) ramowy program turnusu readaptacyjno-kondycyjnego,
3) wzór wniosku weterana poszkodowanego-funkcjonariusza o skierowanie na turnus readaptacyjno-kondycyjny i wzór zgłoszenia pełnoletniego najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego-funkcjonariusza na turnus readaptacyjno-kondycyjny – wraz z miejscem na stanowisko podmiotu kierującego na turnus,
4) podmiot kierujący na turnus readaptacyjno-kondycyjny,
5) miejsce prowadzenia turnusów readaptacyjno-kondycyjnych

– uwzględniając potrzeby weterana poszkodowanego-funkcjonariusza wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia.

11. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb kierowania weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW oraz weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW, wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny, na turnus readaptacyjno-kondycyjny,
2) ramowy program turnusu readaptacyjno-kondycyjnego,
3) wzór wniosku weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW oraz weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW o skierowanie na turnus readaptacyjno-kondycyjny i wzór zgłoszenia pełnoletniego najbliższego członka rodziny weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW oraz

weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW na turnus readaptacyjno-kondycyjny – wraz z miejscem na stanowisko podmiotu kierującego na turnus,

4) podmiot kierujący na turnus readaptacyjno-kondycyjny,

5) miejsce prowadzenia turnusów readaptacyjno-kondycyjnych

– uwzględniając potrzeby weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW oraz weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia.”;

16) w art. 30:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Weteranowi poszkodowanemu przysługuje:”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana poszkodowanego.”;

17) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Weteran i weteran poszkodowany korzystają bezpłatnie z hali sportowej, siłowni i pływalni, będących w zasobie jednostek samorządu terytorialnego.

2. Dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana lub weterana poszkodowanego.”;

18) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do podmiotów leczniczych na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek lub stan zdrowia;”;

19) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1.Weteran-funkcjonariusz ABW oraz weteran-funkcjonariusz AW, który ukończył 65 lat życia, lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW oraz weteran poszkodowany-funkcjonariusz AW, którzy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej, mogą ubiegać się o przyznanie zapomogi:

1) na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do podmiotów leczniczych na zabiegi

medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek lub stan zdrowia;

2) w przypadku zaistnienia zdarzeń losowych mających wpływ na pogorszenie w istotny sposób sytuacji materialnej weterana-funkcjonariusza ABW, weterana-funkcjonariusza AW, weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW.

2. Warunkiem przyznania zapomogi, o której mowa w ust. 1, jest konieczność poniesienia wydatków pieniężnych z tytułu pokrycia kosztów lub zaistnienia zdarzenia określonego w ust. 1. Przy przyznawaniu zapomogi uwzględnia się okoliczności mające wpływ na sytuację materialną weterana-funkcjonariusza ABW, weterana-funkcjonariusza AW, weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW, w tym otrzymywanie z innego źródła pomocy finansowej z przeznaczeniem na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 1.

3. Podstawą przyznania zapomogi są dokumenty potwierdzające konieczność poniesienia wydatków lub zaistnienia zdarzenia wymienionego w ust. 1.

4. Tworzy się fundusze na zapomogi dla weteranów-funkcjonariuszy ABW, weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW, weteranów-funkcjonariuszy AW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW, których dysponentami są odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu.

5. Fundusze na zapomogi tworzy się z uwzględnieniem liczby weteranów-funkcjonariuszy ABW, weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW, weteranów-funkcjonariuszy AW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW w ramach środków budżetowych z części budżetu państwa, których dysponentem jest odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szef Agencji Wywiadu.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania zapomóg, o których mowa w ust. 1, dokumenty stanowiące podstawę ich przyznania oraz sposób przekazywania przyznanych zapomóg. W rozporządzeniu uwzględnia się konieczność zapewnienia równego dostępu do tego świadczenia wszystkim uprawnionym.”;

20) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Weteranowi oraz weteranowi poszkodowanemu pozostającym w stosunku pracy przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 5 dni w roku kalendarzowym.

2. Wymiar urlopu dla weterana oraz weterana poszkodowanego zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Niepełny dzień urlopu zaokrągla się w górę do pełnego dnia.

3. Urlop, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje weteranowi oraz weteranowi poszkodowanemu uprawnionym do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym 26 dni na podstawie odrębnych ustaw.

4. Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu, o którym mowa w ust. 1 i 2, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana lub weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia pracodawcy tej decyzji.

5. Dodatkowy urlop, o którym mowa w ust. 1 i 2, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym weteran oraz weteran poszkodowany pozostający w stosunku pracy mają do niego prawo, w terminie uzgodnionym z pracodawcą. Za niewykorzystany urlop nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.

6. Do dodatkowego urlopu, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 154^2, art. 172 oraz art. 172^1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040 i 1043).”;

21) w art. 36:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wysokość dodatku weterana poszkodowanego jest uzależniona od ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze, i wynosi w przedziale:

1) od 1% do 9% uszczerbku – 5% podstawy wymiaru;
2) od 10% do 20% uszczerbku – 10% podstawy wymiaru;
3) od 21% do 30% uszczerbku – 20% podstawy wymiaru;
4) od 31% do 40% uszczerbku – 40% podstawy wymiaru;
5) od 41% do 50% uszczerbku – 50% podstawy wymiaru;

6) od 51% do 60% uszczerbku – 80% podstawy wymiaru;

7) od 61% do 70% uszczerbku – 100% podstawy wymiaru;

8) od 71 %do 80% uszczerbku – 110% podstawy wymiaru;

9) od 81% do 90% uszczerbku – 120% podstawy wymiaru;

10) powyżej 90% uszczerbku – 130% podstawy wymiaru.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Kwotę dodatku weterana poszkodowanego ustala organ emerytalno-rentowy na podstawie decyzji organu przyznającego status weterana poszkodowanego.”;

22) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy, z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW oraz z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW.”;

23) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Świadczenia określone w ustawie, inne niż wymienione w art. 37 ust. 1, są finansowane ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy, z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy ABW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW oraz z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy AW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy AW.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161, 125 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Policjantowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni roboczych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje policjantowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, z wyłączeniem urlopu dodatkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez policjanta tej decyzji przełożonemu, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym policjant ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z przełożonym policjanta.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do urlopu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 86.”;

2) w art. 114 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 83a ust. 1;”;

3) po art. 145g dodaje się art. 145ga w brzmieniu:

„Art. 145ga. 1. Policjant delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie policyjnym, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1–3, po powrocie do kraju podlega bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez policjanta, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza policjant może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o

weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

3. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

4. Udział policjanta w kolejnym turnusie leczniczo-profilaktycznym po pełnieniu służby w tym samym kontyngencie policyjnym może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

5. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez policjanta.

6. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym policjanta oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

7. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane policjanta:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonanych podczas służby w kontyngencie.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) policjanta:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,

b) datę urodzenia,

c) stopień pokrewieństwa.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do pracowników Policji, o których mowa w art. 145c ust. 1.

10. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania policjanta i pracownika Policji na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,
3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
5) tryb kierowania policjanta i pracownika Policji, wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny, na turnus leczniczo-profilaktyczny,
6) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
8) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,
9) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby policjanta i pracownika Policji wynikające z ich aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia ich pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie im dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 147, 125, 235 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu:

„Art. 87a. 1. Funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni kalendarzowych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, z wyłączeniem urlopu dodatkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, w wymiarze przekraczającym 30 dni kalendarzowych.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez funkcjonariusza tej decyzji przełożonemu właściwemu do spraw osobowych.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym funkcjonariusz ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z przełożonym funkcjonariusza.”;

2) w art. 118 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 87a ust. 1, oraz rekompensatę pieniężną w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 37 ust. 2;”;

3) w art. 147j:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza funkcjonariusz może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2g w brzmieniu:

„2a. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

2b. Udział funkcjonariusza w kolejnym turnusie leczniczo-profilaktycznym po pełnieniu służby w tym samym kontyngencie może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

2c. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez funkcjonariusza.

2d. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym funkcjonariusza oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2e. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane funkcjonariusza:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań planowanych lub wykonywanych podczas służby w kontyngencie.

2f. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) funkcjonariusza:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

2g. Przepisy ust. 2–2f stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 147f ust. 1.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania funkcjonariusza na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,

3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
4) kalendarz obowiązujących szczepień, o których mowa w ust. 1,
5) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
6) tryb kierowania funkcjonariusza i osoby, o której mowa w art. 147f ust. 1, wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
8) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
9) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,
10) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby funkcjonariusza i osoby, o której mowa w art. 147f ust. 1, wynikające z ich aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia ich pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie im dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.[4)]) w art. 21 w ust. 1:

1) pkt 87 otrzymuje brzmienie:
„87) wartość świadczeń przysługujących na podstawie odrębnych przepisów dotyczących emerytów, rencistów i weteranów poszkodowanych z tytułu abonamentowych opłat telewizyjnych i radiowych;”;
2) pkt 90a otrzymuje brzmienie:
„90a) świadczenia, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 26–28, art. 29a i art. 36 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …);”;
3) po pkt 90b dodaje się pkt 90c w brzmieniu:
„90c) świadczenia, o których mowa w art. 145ga ust. 2 i 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w art. 147j ust. 2 i 2d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, w art. 49i ust. 2 i 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271, 303, 752 i 1018.

Państwowej Straży Pożarnej, w art. 9b ust. 1 i 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510), w art. 85b ust. 2 i 6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w art. 67 ust. 6 i 6d ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, w art. 4a ust. 2 i 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego oraz w art. 144a ust. 2 i 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828, 1091 i …);".

Art. 5. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1313, 1592 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 49h dodaje się art. 49i w brzmieniu:

„Art. 49i. 1. Strażak delegowany do pełnienia służby poza granicą państwa w grupie ratowniczej, o której mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1, po powrocie do kraju podlega bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez strażaka, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza strażak może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

3. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

4. Udział strażaka w kolejnym turnusie leczniczo-profilaktycznym po pełnieniu służby w tej samej grupie ratowniczej może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

5. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez strażaka.

6. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym strażaka oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

7. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane strażaka:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonywanych podczas służby w grupie ratowniczej.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) strażaka:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania strażaka na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,
3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
5) tryb kierowania strażaka wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,
6) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
8) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,

9) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby strażaka wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”;

2) po art. 71a dodaje się art. 71aa w brzmieniu:

„Art. 71aa. 1. Strażakowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje strażakowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych, z wyłączeniem dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, w wymiarze przekraczającym 26 dni.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez strażaka tej decyzji przełożonemu właściwemu do mianowania lub powołania.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym strażak ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z właściwym przełożonym.

5. W zakresie trybu udzielania urlopów, w tym przełożonych właściwych w tych sprawach, do urlopu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 71h.”;

3) w art. 71e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urlopów, o których mowa w art. 71, art. 71a, art. 71aa, art. 71c i art. 71d, udziela się w dni, które są dla strażaka dniami służby lub dyżuru, z wyjątkiem dyżuru domowego, o którym mowa w art. 35 ust. 8, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby, w wymiarze godzinowym, odpowiadającym dobowemu wymiarowi jego czasu służby lub dyżuru w danym dniu. Dzień urlopu odpowiada 8 godzinom służby lub dyżuru.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do urlopów, o których mowa w art. 71, art. 71a i art. 71aa, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;

4) w art. 98 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 71aa;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289 i 730) w art. 29 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pierwszeństwo do umieszczenia w domu emeryta wojskowego mają osoby, o których mowa w ust. 1:

1) posiadające status weterana poszkodowanego albo
2) szczególnie zasłużone z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej, albo
3) odznaczone Orderem Wojennym Virtuti Militari lub Orderem Krzyża Wojskowego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2356) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) żołnierzowi, o którym mowa w art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i z 2018 r. oraz z 2019 r. poz. 730 i …) lub osobie, o której mowa w art. 12 pkt 1 tej ustawy, posiadającym status weterana działań poza granicami państwa lub weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa przyznany decyzją Ministra Obrony Narodowej, zamieszkałym w miejscowości innej niż miejscowość, w której położony jest internat lub kwatera internatowa, zwanymi dalej „weteranem uprawnionym”, pod warunkiem zaspokojenia potrzeb żołnierzy, o których mowa w pkt 1 i 2.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W uzasadnionych przypadkach, weteran uprawniony może być zakwaterowany z opiekunem lub najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Weteranowi uprawnionemu miejsce w internacie lub kwaterze internatowej przysługuje przez czas nieprzekraczający łącznie trzech miesięcy w roku kalendarzowym z możliwością przedłużenia o kolejny okres w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Przepisy art. 41 i art. 45 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 53 w ust. 5 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) tryb wyrażania zgody, na pobyt opiekuna lub najbliższego członka rodziny, o którym mowa w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa wraz z weteranem uprawnionym oraz wzory dokumentów stanowiących podstawę ubiegania się o zgodę;

7) tryb wyrażania zgody na przedłużenie zakwaterowania, o którym mowa w art. 51 ust. 3a, w internacie lub kwaterze internatowej oraz wzory dokumentów stanowiących podstawę ubiegania się o zgodę.”;

3) art. 53b otrzymuje brzmienie:

„Art. 53b. 1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji może, pod warunkiem zaspokojenia potrzeb żołnierzy, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2, i w ramach posiadanych możliwości, wyrazić zgodę na pobyt czasowy w internacie albo w kwaterze internatowej, odwiedzających żołnierza członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 3, oraz odwiedzających weterana uprawnionego najbliższych członków rodziny, o których mowa w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa. Pobyt członków rodziny żołnierza i najbliższych członków rodziny weterana uprawnionego nie może przekroczyć łącznie 7 dni w miesiącu.

2. Członkowie rodziny i najbliżsi członkowie rodziny, o których mowa w ust. 1, są obowiązani uiszczać opłaty za korzystanie z internatu albo kwatery internatowej w pełnej wysokości za zajmowaną powierzchnię użytkową. W przypadku gdy członek rodziny odwiedzający żołnierza lub najbliższy członek

rodziny odwiedzający weterana uprawnionego korzysta z powierzchni przydzielonej żołnierzowi lub weteranowi uprawnionemu na podstawie skierowania, ponosi opłatę w wysokości połowy kosztów, o których mowa w art. 53 ust. 4.”;

4) po art. 53b dodaje się art. 53c w brzmieniu:

„Art. 53c. Weteran uprawniony oraz jego opiekun lub najbliższy członek rodziny, o którym mowa w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa są obowiązani uiszczać opłaty za korzystanie z internatu lub kwatery internatowej w pełnej wysokości za zajmowaną powierzchnię użytkową.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2019 r. poz. 917) w art. 10 w ust. 3b w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) weteranom i weteranom poszkodowanym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Pracownik wykonujący poza granicami państwa zadania, o których mowa w art. 2 pkt 1, w przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza – po powrocie do kraju – może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

2. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

3. Kolejny pobyt pracownika, o którym mowa w ust. 1, na turnusie leczniczo-profilaktycznym po uczestnictwie w wykonywaniu tych samych zadań, o których mowa w art. 2 pkt 1, może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

4. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w czasie pozostawania w stosunku pracy w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych.

5. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym pracownika oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

6. Koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym pracownika oraz pełnoletniego najbliższego członka rodziny są finansowane na podstawie umowy zawartej z kierownikiem podmiotu prowadzącego turnus.

7. Umowa jest zawierana z uwzględnieniem zasad wydatkowania środków publicznych określonych w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869) i określa w szczególności:

1) warunki i organizację turnusu leczniczo-profilaktycznego oraz liczbę uczestników;
2) okres jej obowiązywania;
3) kwotę zobowiązania i możliwość jej weryfikacji oraz zasady rozliczeń;
4) zasady zwrotu środków finansowych i stosowania kar umownych w przypadku niewłaściwego wykonania umowy;
5) sposób i tryb kontroli wykonania umowy.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) pracownika:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce zatrudnienia,
   e) numer telefonu kontaktowego;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb kierowania pracownika wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,
2) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
3) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
4) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,
5) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby pracownika wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia i stanu psychofizycznego, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2018 r. poz. 2387, 2245 i 2399 oraz z 2019 r. poz. 53, 125 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 85a dodaje się art. 85b w brzmieniu:

„Art. 85b. 1. Funkcjonariusz, o którym mowa w art. 85a ust. 1, po powrocie do kraju podlega bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza funkcjonariusz może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

3. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

4. Kolejny pobyt funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, na turnusie leczniczo-profilaktycznym po tym samym uczestnictwie w zadaniach ochronnych wykonywanych poza granicami państwa może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

5. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez funkcjonariusza.

6. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym funkcjonariusza oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu.

7. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane funkcjonariusza:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonywanych podczas realizacji zadań ochronnych wykonywanych poza granicami państwa.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) funkcjonariusza:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania funkcjonariusza na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,
3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
5) tryb kierowania funkcjonariusza wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,

6) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
8) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,
9) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby funkcjonariusza wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”;

2) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. 1. Funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni roboczych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, z wyłączeniem urlopu dodatkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez funkcjonariusza tej decyzji Szefowi właściwej Agencji.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym funkcjonariusz ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z przełożonym funkcjonariusza.”;

3) w art. 100 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 95 ust. 1, art. 97 ust. 1 i 2, art. 98 oraz art. 98a ust. 1, a także przełożonych właściwych w sprawach tych urlopów,”;

4) w art. 128 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 98a ust. 1;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 330 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 62 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Żołnierz zawodowy posiadający status weterana poszkodowanego otrzymuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze pięciu dni roboczych.

1b. Urlop, o którym mowa w ust. 1a, nie przysługuje żołnierzowi zawodowemu posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych, z wyłączeniem dodatkowego urlopu z tytułu szkodliwych dla zdrowia warunków służby, w wymiarze przekraczającym dwadzieścia sześć dni roboczych.

1c. Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu, o którym mowa w ust. 1a, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez żołnierza zawodowego tej decyzji dowódcy jednostki wojskowej.

1d. Urlop, o którym mowa w ust. 1a, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym żołnierz zawodowy ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z dowódcą jednostki wojskowej, jeżeli nie został ujęty w planie urlopów, o którym mowa w ust. 10.”;

2) w art. 67:

a) po ust. 4f dodaje się ust. 4g w brzmieniu:

„4g. Umowa, o której mowa w ust. 4f, jest zawierana z uwzględnieniem zasad wydatkowania środków publicznych określonych w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869) i określa w szczególności:

1) liczbę żołnierzy, którym pobrano materiał genetyczny;
2) okres jej obowiązywania;
3) kwotę zobowiązania i możliwość jej weryfikacji oraz zasady rozliczeń;
4) zasady zwrotu środków finansowych i stosowania kar umownych w przypadku niewłaściwego wykonania umowy;
5) sposób i tryb kontroli wykonania umowy.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Żołnierze zawodowi powracający do kraju po zakończeniu służby poza granicami państwa podlegają bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

6. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 5, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza żołnierz zawodowy może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu w art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6h w brzmieniu:

„6a. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

6b. Kolejny pobyt żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 5, na turnusie leczniczo-profilaktycznym po tym samym pełnieniu służby wojskowej poza granicami państwa może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

6c. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez żołnierza zawodowego.

6d. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym żołnierza zawodowego oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

6e. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 5, zawiera następujące dane żołnierza zawodowego:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) adres zamieszkania i do korespondencji;
4) miejsce pełnienia służby;

5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonywanych podczas pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa.

6f. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) żołnierza zawodowego:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) adres zamieszkania i do korespondencji,
   d) miejsce pełnienia służby,
   e) numer telefonu kontaktowego;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

6g. Koszty udziału w turnusie leczniczo-profilaktycznym żołnierza zawodowego oraz najbliższego członka rodziny są finansowane na podstawie umowy zawartej z kierownikiem podmiotu prowadzącego turnus.

6h. Umowa, o której mowa w ust. 6g, jest zawierana z uwzględnieniem zasad wydatkowania środków publicznych określonych w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i określa w szczególności:

1) warunki oraz organizację turnusu leczniczo-profilaktycznego oraz liczbę uczestników;
2) okres jej obowiązywania;
3) kwotę zobowiązania i możliwość jej weryfikacji oraz zasady rozliczeń;
4) zasady zwrotu środków finansowych i stosowania kar umownych w przypadku niewłaściwego wykonania umowy;
5) sposób i tryb kontroli wykonania umowy.”,

d) w ust. 7:

– pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) tryb kierowania żołnierzy zawodowych na badania, o których mowa w ust. 4a, oraz sposób pobierania, przechowywania i niszczenia materiału genetycznego, uwzględniając sprawność postępowania;”,

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) wykaz zalecanych szczepień ochronnych przed wyjazdem do pełnienia służby poza granicami państwa, miejsca wykonywania takich szczepień oraz sposób ich dokumentowania, uwzględniając zagrożenia epidemiologiczne charakterystyczne dla miejsca pełnienia służby poza granicami państwa;

5) tryb kierowania żołnierzy zawodowych wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny, a także ramowy program tego turnusu, podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny, podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny, rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku ze skierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny, uwzględniając potrzeby żołnierzy zawodowych wynikające z ich aktualnego stanu zdrowia i stanu psychofizycznego, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji żołnierzy zawodowych oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym;”;

3) w art. 95 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, w tym za dodatkowy urlop wypoczynkowy, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 1a, niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za lata poprzednie;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. W celu zaspokajania dodatkowych potrzeb zdrowotnych osób, o których mowa w art. 42 ust. 1, 1a i 2, uwzględniając w szczególności stan dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szef Agencji Wywiadu, w zakresie

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. 1515, 1532, 1544, 1552, 1669, 1925, 2192 i 2429 oraz z 2019 r. poz. 60, 303, 399, 447, 730, 752 i 1078.

posiadanych środków, mogą dofinansować z budżetu państwa z części, których są dysponentami, świadczenia gwarantowane.

2. Zakres dodatkowych potrzeb zdrowotnych ustala się z uwzględnieniem:

1) opinii konsultanta z danej dziedziny medycyny, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 886) – w odniesieniu do Ministra Obrony Narodowej;
2) opinii konsultanta z danej dziedziny medycyny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia – w odniesieniu do ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu.

3. W przypadku gdy konsultant, o którym mowa w ust. 2, nie został powołany, zasięga się opinii właściwego konsultanta krajowego z danej lub pokrewnej dziedziny medycyny, farmacji oraz innych dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Świadczenia gwarantowane, o których mowa w ust. 1, podlegają dofinansowaniu na podstawie umowy zawartej między odpowiednio Ministrem Obrony Narodowej albo ministrem właściwym do spraw wewnętrznych a świadczeniodawcą, dla którego są oni podmiotami tworzącymi, albo zawartej między odpowiednio Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefem Agencji Wywiadu a świadczeniodawcą, dla którego podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z tymi ministrami. Przy wyborze świadczeniodawców stosuje się przesłanki, o których mowa w ust. 1. Do zawarcia tej umowy nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

5. Umowa określa w szczególności:

1) rodzaj, zakres i liczbę udzielanych świadczeń gwarantowanych, warunki oraz organizację udzielania tych świadczeń;
2) okres jej obowiązywania;
3) kwotę zobowiązania i możliwość jej weryfikacji oraz zasady rozliczeń, z uwzględnieniem taryfy świadczeń, w przypadku jej ustalenia;
4) zasady zwrotu środków finansowych i stosowania kar umownych w przypadku niewłaściwego wykonania umowy;
5) sposób i tryb kontroli wykonania umowy.

6. W przypadku gdy świadczeniodawca jest stroną umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z Funduszem, umowa, o której mowa w ust. 4, może obejmować wyłącznie świadczenia gwarantowane udzielane ponad cenę jednostkową dedykowaną do rozliczenia świadczenia w poszczególnych zakresach świadczeń.

7. O zawarciu umowy, o której mowa w ust. 4, świadczeniodawca będący równocześnie stroną umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartej z Funduszem jest obowiązany poinformować właściwego miejscowo dyrektora oddziału wojewódzkiego Funduszu. Świadczeniodawca jest obowiązany przesyłać do wiadomości tego oddziału w terminie do 20. dnia każdego miesiąca, za miesiąc poprzedni, kopię dokumentów rozliczeniowych przedstawianych odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefowi Agencji Wywiadu.”;

2) w art. 42:

a) ust. 1a i 2 otrzymują brzmienie:

„1a. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane oraz odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane weteranom poszkodowanym w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz weteranom poszkodowanym, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szef Agencji Wywiadu.

2. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane, odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane:

1) funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, strażakom Państwowej Straży Pożarnej, a także pracownikom tych służb, po ich zwolnieniu ze służby lub ustaniu umowy o pracę, a także

2) funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu po ich zwolnieniu ze służby

– w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest

odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szef Agencji Wywiadu.”,

b) w ust. 2a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1, 1a i 2;”;

3) w art. 46:

a) w ust. 1 w pkt 7 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) weteranami poszkodowanymi, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%”,

b) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego objęte decyzją o refundacji przysługujące bezpłatnie osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są dofinansowywane z budżetu państwa w części stanowiącej odpłatność świadczeniobiorcy, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o refundacji, obejmującej kwotę do wysokości limitu finansowania. Kwota stanowiąca różnicę między ceną detaliczną danego leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego a wysokością limitu finansowania podlega dofinansowaniu ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji odpowiednio Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu.

8. Leki o kategorii dostępności Rp lub Rpz nieobjęte decyzją o refundacji przysługujące bezpłatnie osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są dofinansowywane ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji odpowiednio Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu.

9. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w swoim zakresie, określi, w drodze rozporządzenia, tryb ubiegania się o dofinansowanie kosztów związanych z zaopatrzeniem w leki oraz środki spożywcze określone w ust. 7 i 8 dla osób określonych w ust. 1 pkt 8, oraz sposób tego dofinansowania, uwzględniając zapewnienie sprawności postępowania w tych sprawach oraz adekwatność

udzielanego dofinansowania do ceny leku oraz środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego.”;

4) w art. 47 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Weteranowi poszkodowanemu w zakresie leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz weteranowi poszkodowanemu, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, przysługuje prawo do bezpłatnych wyrobów medycznych na zlecenie osoby uprawnionej, o której mowa w art. 2 pkt 14 ustawy o refundacji, do wysokości limitu finansowania ze środków publicznych określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy o refundacji.”;

5) w art. 47b ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Uprawniony żołnierz lub pracownik korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 11a, art. 24a, art. 44 ust. 1a, art. 47 ust. 2 oraz art. 57 ust. 2 pkt 12, na podstawie dokumentu potwierdzającego przysługujące uprawnienia.

1a. Weteran poszkodowany korzysta ze świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 11a, art. 24b, art. 24c, art. 44 ust. 1c, art. 46 ust. 1 pkt 8, art. 47 ust. 2a i 2b oraz art. 57 ust. 2 pkt 13, na podstawie dokumentu potwierdzającego przysługujące uprawnienia.”;

6) w art. 47c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz z usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach mają:

1) kobiety w ciąży;
2) świadczeniobiorcy, o których mowa w art. 47 ust. 1a i 1b;
3) osoby, o których mowa w art. 43 ust. 1;
4) inwalidzi wojenni i wojskowi;
5) żołnierze zastępczej służby wojskowej;
6) cywilne niewidome ofiary działań wojennych;
7) kombatanci;
8) działacze opozycji antykomunistycznej i osoby represjonowane z powodów politycznych;
9) osoby deportowane do pracy przymusowej;
10) uprawnieni żołnierze lub pracownicy, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%;

11) weterani poszkodowani, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%.”;

7) w art. 57 w ust. 2 pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) dla uprawnionego żołnierza lub pracownika, w zakresie leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, oraz uprawnionego żołnierza lub pracownika, którego ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%;

13) dla weterana poszkodowanego, w zakresie leczenia urazów lub chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, oraz dla weterana poszkodowanego, których ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%;”;

8) w art. 97 w ust. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) monitorowanie i koordynowanie realizacji uprawnień wynikających z art. 24a–24c, art. 44 ust. 1a–1c, art. 46 ust. 7–9, art. 47 ust. 2 i 2a, art. 47c oraz art. 57 ust. 2 pkt 10, 12 i 13;”;

9) w art. 188:

a) w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) monitorowania realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych;”,

b) w ust. 4 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) rodzaj uprawnień oraz numer i termin ważności dokumentu potwierdzającego uprawnienia osób, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 44 ust. 1–1c, art. 45 ust. 1, art. 46 ust. 1, art. 47, art. 47b ust. 1 i 1a oraz art. 47c, a także osób posiadających na podstawie odrębnych przepisów szersze uprawnienia do świadczeń opieki zdrowotnej niż wynikające z ustawy;”;

10) po art. 188d dodaje się art. 188da w brzmieniu:

„Art. 188da. 1. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, każdy w swoim zakresie, w celu realizacji zadań, o których mowa w art.

11a, art. 42, art. 44, art. 46 i art. 47, mają prawo do przetwarzania danych dotyczących:

1) osób, o których mowa w art. 5 pkt 44a i 44b, które korzystają lub ubiegają się o skorzystanie z uprawnień przysługujących im na podstawie ustawy, obejmujących:
   a) nazwisko i imię (imiona),
   b) datę urodzenia i zgonu,
   c) płeć,
   d) obywatelstwo,
   e) numer PESEL,
   f) serię i numer dowodu osobistego, paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość – w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL,
   g) adres zamieszkania, adres do korespondencji i numer telefonu,
   h) informacje o zakresie, rodzaju, wartości świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 11a ust. 4, lub dofinansowanych na podstawie art. 42 ust. 1–2, art. 44 ust. 1b, art. 46 ust. 7 i 8 lub art. 47 ust. 2b oraz przyczynie ich udzielenia,
   i) informacje o stanie zdrowia,
   j) informacje o udzielonych świadczeniach opieki zdrowotnej, procedurach i technologiach medycznych,
   k) informacje o korzystaniu z uprawnień określonych w art. 11a ust. 1, art. 24a–24c, art. 44 ust. 1a–1c, art. 46 ust. 1 pkt 8, art. 47 ust. 2–2b oraz art. 57 ust. 2 pkt 12 i 13,
   l) informacje o rodzaju i ilości leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych zakupionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
   m) dane wynikające z dokumentu uprawniającego do korzystania ze świadczeń, o którym mowa w art. 47b ust. 1 i 1a,
   n) wysokość orzeczonego procentowego uszczerbku na zdrowiu,
   o) informacje dotyczące urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa i skutków zdrowotnych tych urazów i chorób,

p) informacje dotyczące urazów lub chorób, w związku z którymi są udzielane świadczenia opieki zdrowotnej, w przypadku gdy ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu wynosi co najmniej 30%, oraz skutków zdrowotnych tych urazów i chorób;

2) świadczeniodawców udzielających świadczeń opieki zdrowotnej dla osób, o których mowa w pkt 1, w zakresie, o którym mowa w art. 188a i art. 188b.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do nieodpłatnego udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, Funduszowi, świadczeniodawcom, konsultantom z danej dziedziny medycyny oraz innym podmiotom, które uczestniczą w realizacji uprawnień wynikających z ustawy.

3. Podmioty uczestniczące w realizacji uprawnień wynikających z ustawy mają prawo do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w celu realizacji tych uprawnień.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1516 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę w jednostkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2019 r. poz. 687), po powrocie do kraju podlega bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza funkcjonariusz może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

3. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

4. Kolejny pobyt funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, na turnusie leczniczo-profilaktycznym po tym samym uczestnictwie w działaniach poza granicami państwa może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu

specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

5. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez funkcjonariusza.

6. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym funkcjonariusza oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

7. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane funkcjonariusza:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonywanych podczas realizacji zadań wykonywanych poza granicami państwa.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) funkcjonariusza:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania funkcjonariusza na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,
3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,

4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
5) tryb kierowania funkcjonariusza wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,
6) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
8) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,
9) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby funkcjonariusza wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”;

2) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. Funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni roboczych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, z wyłączeniem urlopu dodatkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez funkcjonariusza tej decyzji Szefowi SKW albo Szefowi SWW.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym funkcjonariusz ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z przełożonym funkcjonariusza.

5. W zakresie trybu udzielania urlopów, w tym przełożonych właściwych w tych sprawach, do urlopu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 60.”;

3) w art. 88 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 59a ust. 1;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 828 i 1091) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 144 dodaje się art. 144a w brzmieniu:

„Art. 144a. 1. Funkcjonariusz, o którym mowa w art. 143 ust. 1, po powrocie do kraju podlega bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym.

2. W przypadku odniesienia ran, kontuzji, urazu psychicznego lub schorzenia przez funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, lub ze względu na jego stan psychofizyczny zgodnie ze wskazaniami lekarza funkcjonariusz może być skierowany na bezpłatny turnus leczniczo-profilaktyczny wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …).

3. Turnus leczniczo-profilaktyczny trwa 14 dni kalendarzowych i obejmuje działania leczniczo-rehabilitacyjne i profilaktykę zdrowotną, w tym profilaktykę psychologiczną.

4. Kolejny pobyt funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, na turnusie leczniczo-profilaktycznym po tym samym uczestnictwie w zadaniach ochronnych wykonywanych poza granicami państwa może odbyć się pod warunkiem poddania się leczeniu specjalistycznemu, ambulatoryjnemu lub stacjonarnemu albo konsultacji specjalistycznej zakończonej wskazaniem uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym jako niezbędnym do kontynuacji leczenia.

5. Osoby skierowane na turnus leczniczo-profilaktyczny mogą skorzystać z prawa do turnusu leczniczo-profilaktycznego w trakcie pełnienia służby przez funkcjonariusza.

6. Pełne koszty uczestnictwa w turnusie leczniczo-profilaktycznym funkcjonariusza oraz 50% kosztów uczestnictwa pełnoletniego najbliższego członka rodziny pokrywa się z budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

7. Skierowanie na badania, o których mowa w ust. 1, zawiera następujące dane funkcjonariusza:

1) imię i nazwisko;
2) numer PESEL;
3) miejsce zamieszkania;
4) miejsce pełnienia służby;
5) okres delegowania, miejsce, stanowisko i zakres zadań wykonywanych podczas realizacji zadań ochronnych wykonywanych poza granicami państwa.

8. Skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny zawiera następujące dane:

1) funkcjonariusza:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL,
   c) miejsce zamieszkania,
   d) miejsce pełnienia służby;
2) pełnoletniego najbliższego członka rodziny:
   a) imię i nazwisko,
   b) datę urodzenia,
   c) stopień pokrewieństwa.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) organ właściwy do kierowania funkcjonariusza na badania, o których mowa w ust. 1,
2) zakres badań, o których mowa w ust. 1,
3) podmiot właściwy do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1,
5) tryb kierowania funkcjonariusza wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny na turnus leczniczo-profilaktyczny,
6) podmiot kierujący na turnus leczniczo-profilaktyczny,
7) ramowy program turnusu leczniczo-profilaktycznego,
8) podmiot prowadzący turnus leczniczo-profilaktyczny,

9) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych w związku z kierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny

– uwzględniając potrzeby funkcjonariusza wynikające z jego aktualnego stanu zdrowia, w tym konieczność zapewnienia pełnej rekonwalescencji oraz umożliwienie dalszego leczenia lub rehabilitacji po zakończeniu pobytu na turnusie leczniczo-profilaktycznym.”;

2) po art. 158 dodaje się art. 158a w brzmieniu:

„Art. 158a. 1. Funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego przysługuje prawo do corocznego płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 5 dni roboczych.

2. Prawo do urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi posiadającemu status weterana poszkodowanego uprawnionemu do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych.

3. Prawo do pierwszego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem, w którym decyzja administracyjna o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego stała się ostateczna, przy czym realizacja tego prawa może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia przez funkcjonariusza tej decyzji Komendantowi SOP.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje się w całości w roku kalendarzowym, w którym funkcjonariusz ma do niego prawo, w terminie uzgodnionym z przełożonym funkcjonariusza.”;

3) w art. 188 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 158a ust. 1;”.

Art. 15. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. poz. 730 oraz z 2019 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018 oraz z 2019 r. poz. 730 i …) w art. 4 w pkt 10 i 11 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Straży Marszałkowskiej,”;

2) w art. 47 w pkt 1 po wyrazach „art. 29,” dodaje się wyrazy „art. 32a,”.

Art. 16. 1. Decyzje przyznające status weterana poszkodowanego wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 5 ustawy zmienianej w art. 1 podlegają zmianie w zakresie wysokości dodatku weterana poszkodowanego.

2. Zmiany decyzji, o których mowa w ust. 1, dokonują organy, które je wydały:

1) w odniesieniu do weteranów poszkodowanych, którym przyznano dodatek weterana poszkodowanego w wysokości określonej w art. 36 ust. 5 pkt 4–10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – z urzędu, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
2) w odniesieniu do weteranów poszkodowanych, którym przyznano dodatek weterana poszkodowanego w wysokości określonej w art. 36 ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – na wniosek.

3. Prawo do dodatku weterana poszkodowanego w wysokości określonej w decyzji wydanej na podstawie ust. 1 przysługuje w odniesieniu do weteranów poszkodowanych pobierających emeryturę lub rentę inwalidzką, którym przyznano dodatek weterana poszkodowanego:

1) w wysokości określonej w art. 36 ust. 5 pkt 4–10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
2) w wysokości określonej w art. 36 ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji przyznającej dodatek.

4. Warunkiem uzyskania prawa do dodatku weterana poszkodowanego w wysokości określonej w decyzji wydanej na podstawie ust. 1 w terminie określonym w ust. 3 jest złożenie do organu emerytalno-rentowego wniosku o wypłatę dodatku weterana poszkodowanego w zmienionej wysokości w terminie 3 miesięcy od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

5. Złożenie wniosku po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4, powoduje, że prawo do dodatku weterana poszkodowanego, w wysokości określonej w decyzji wydanej na podstawie ust. 1, przysługuje od miesiąca złożenia tego wniosku.

Art. 17. Do postępowań wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyjątkiem art. 36 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 29 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Przepisy ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do świadczeń opieki zdrowotnej, których rozpoczęcie udzielania nastąpi po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 22 ust. 3–5, art. 23 ust. 4 w zakresie właściwości Prezesa Rady Ministrów, art. 24 ust. 6–8, art. 28 ust. 7 i art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 7–9, art. 23 ust. 4 w zakresie właściwości Prezesa Rady Ministrów, art. 24 ust. 6–8, art. 28 ust. 7 i art. 32 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
2) art. 147j ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 147j ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
3) art. 67 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 67 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
4) art. 64 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ustawy zmienianej w art. 11,
5) art. 42 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 12 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 42 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
6) art. 47 ust. 2d i art. 47b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 12 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ust. 2d i art. 47b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 12

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dokumenty, o których mowa w art. 47b ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 12, potwierdzające uprawnienia przysługujące uprawnionym żołnierzom lub pracownikom oraz weteranom poszkodowanym, z wyłączeniem weteranów poszkodowanych, o których mowa w art. 29a ustawy zmienianej w art. 1, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

3. Blankiety dokumentów, o których mowa w ust. 2, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów mogą być używane do czasu wyczerpania ich nakładu, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 1 pkt 15, art. 2 pkt 3, art. 3 pkt 3, art. 5 pkt 1, art. 7, art. 9, art. 10 pkt 1, art. 13 pkt 1 i art. 14 pkt 1, które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński